

ДО ЧОГО ГОТУВАТИСЯ УКРАЇНЦЯМ?

Головнокомандувач Збройних Сил України дав інтерв'ю виданню The Economist. «Найважливіший досвід, який ми мали і який ми практикуємо майже як релігію, це те, що росіяні і будь-яких інших ворогів, треба вбивати, просто вбивати, і головне, ми не повинні боятися цього робити. І це те, що ми робимо», – серед іншого завив Валерій Залужний.

Десять головних тез Головнокомандувача ЗСУ

1. Наша стратегічна задача – втримати рубіж і підготуватися до війни, яка може розгорітися в лютому. Мати резерви і зброю. Війна ця почнеться не на Донбасі, а з Білорусі в напрямку Києва, можливо, з півдня. Маємо на цьому зосередитися. Хай пробачать мене військові в окопах, але нам треба накопичити ресурси для тривалих боїв наступного року.

2. Росіяни задовго до атаки збирали ресурси. Десь за 3,5-4 роки до війни вони вже почали готуватися. Вони накопичили ресурсів, щоб виконати задачу за три місяці. Але прогадали, не досягли ніякого результату.

3. Взяти Київ з військової точки зору – то було правильним рішенням росіян. Це найпростіший спосіб досягти цілі. Я би вчинив так само. У Герасимова (голова Генштабу РФ) не було іншого вибору. Зараз він зосередився на Донба-

сі, щоб зберегти ресурси. Але стратегічно – це безвихідна ситуація для російської армії. Тому Росія шукає паузу, щоб накопичити нові ресурси. За Уралом, як і в Другу світову, вони вже накопичують їх.

4. Російська мобілізація спрацювала. Неправда, що у них все так жахливо і вони не будуть боротися. Будуть, бо цар велів їм іти на війну. Росіяни готують 200 тис. свіжих солдатів. Я не сумніваюся, що вони ще раз спробують піти на Київ.

5. Зараз росіяни роблять все, щоб не дати нам перегрупуватися і нанести удар по ним. Але це не вирішує стратегічну проблему. Вони просто виснажують ЗСУ. Навіть якщо вони наберуть в армію ще мільйон чоловік, щоб закидати нас трупами, як це робив Жуков, це не принесе їм бажаного результату.

6. Я знаю, що може перемоти цього ворога. Але дайте ресурси. Треба 300 танків, 700 БМП, 500 гаубиць і ми вийдемо на кордони 23 лютого. Ми отримуємо менше, ніж треба. Бійців у ЗСУ зараз вистачає. Мені не треба ще сотні тисяч. Нам треба танки, БТР, БМП і боеприпаси. Я навіть не говорю про F-16. В українських Силах оборони вистачає військових, однак Україна потребує збільшення постачання боеприпасів, снарядів для артилерії, техніки та засобів ППО.

7. Нам треба засоби протиповітряної і протиракетної оборони. Я не спеціаліст в енергетиці, але мені здається, ми на межі. Зараз ефективність ППО 76%. Росіяни шлють 100 ракет, щоб 24 долетіли.

8. Щоб дійти до Криму, нам треба пройти 84 км до Мелітополя. Цього буде достатньо, щоб доставити HIMARS до Криму. З наявними ресурсами я не можу планувати нові великі операції. Хоча ми зараз працюємо над однією. Ви її ще не бачите, але вона вже йде.

9. Бути командиром і бути лідером – не одне й те ж. При всій повазі до Суворовікіна, він як полководець часів Петра I, держиморда. Дивись на нього і розумієш – або виконуєш завдання, або тоді пи...дець. Так не працює. У нас теж були свої держиморди. Важливо бути людиною, стати лідером. Це моя релігія.

10. Я довіряю своїм генералам. З початку війни я звільнив десятьох, бо їм було не до неї. Ще один застрелився. Я довіряю Сирському (генерал-полковник Олександр Сирський є командувачем Сухопутних військ Збройних сил України-командувач оборони Києва – ред.). Якщо він мені каже, що треба ще одна бригада, значить йому вона треба. Я не думаю, що я найрозумніший. Я маю слухати тих, хто на полі бою.

15 грудня 2022 року

Ганна Маляр